

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 10/2021

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.
1 Kor 8,1

rodina Kecskèsových

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník – Kontra; Den blbec; Oznámení

Úvodník

Kontra

Když jedete v autě a ono táhne k jedné straně, musíte to pořád vyrovnávat. Není to moc příjemné. Nejde pustit volant, jinak můžete skončit v příkopu, v horším případě ve stromě a nebo v protisměru. Jednou jsem si na letišti na severu Čech půjčoval větroň, protože jsem potřeboval svézt kamaráda. Když jsme odstartovali, zjistil jsem, že letadlo se má tendenci stále naklánět a zatáčet na jednu stranu. Za půl hodiny jsem držel knipl oběma rukama. Když jsme přistáli, ptal jsem se, čím to? Prý to letadlo mělo havárii a po opravě křídla to trošku táhne k jedné straně. Každé takové táhnutí

komplikuje život. Musíte dávat kontra. Musím přiznat, že v čase, kterým procházíme nyní, mám takové táhnutí mít věci nějak pojištěné. Snažit se mít něco našetřeno, kdyby něco. Kdo ví, kolik bude stát proud, plyn a jídlo. Někdo neví, jak to bude mít se zaměstnáním, takže nejistot je víc než jistot. Táhne mě to k tomu se zabezpečovat a nakoupit si něco do zásoby. Někomu je potom líp na duši. Je to taková jistota plných stodol. Ale Bůh mu řekl: „Blázne! Dnes v noci požádají tvou duši zpět.“ Vím, že kdybych tomu podlehl, skončím v příkopu. V příkopu obav, jako zajatec strachu. Musím dávat kontra. „I když má člověk nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má,“ řekl Ježíš a „jsem s tebou, víc nepotřebuješ,“ říká Písmo. Pán nás ubezpečuje, že je s námi, a to je víc než pozemské jistoty. Kontra, naproti jistotě, kterou si člověk vybuduje sám. Kontra znamená vyrovnat. Vyrovnávat pozemské nebeským. Učení Ježíše Krista je velmi střízlivé vůči pozemskému životu. Říká, že to

v pozemském životě velká sláva
nebude a že máme být připraveni na
soužení. Že v den dobrý máš užít
dobrých věcí a v den zlý buď na stráž,
a ne na pláži. A pamatuj na to, že
přijde den tvé smrti a buď pokorný,

nepovyšuj se a nesud'. Přeji všem
kontra sílu v Kristu naproti silám zlým,
hříšným a ničemným.

Petr Rýgl

DEN BLBEC – Ellen Kloučková

Takový skoro úplně ztracený den, kdy se člověku nic nedaří a jen si přeje nějak doklopýtat na konec. Asi to znáte.

Celý ten den přšelo. Dopoledne jsem jela na nákup. Hned v prvním supermarketu jsem se postavila do špatné fronty. Všechny ostatní postupovaly, jenom ta moje se skoro nehnula.

Druhý bod na seznamu, který jsem si předem pečlivě sepsala, bylo objednání kluků na zubní. Když jsem tam konečně dorazila, čekala na mě tabulka na dveřích, že je dovolená až do konce měsíce. U druhého supermarketu se ani nedalo vjet na parkoviště. Chtěla jsem tedy zastavit za rohem, u zámečku, ale i tam bylo plno. Všude jsou obrovské potíže se zaparkováním, protože celé náměstí je rozkopané. Jednosměrky a objíždky. Když jsem se konečně propracovala do papírnictví, kde jsem nutně potřebovala samolepící tapetu, sdělila mi prodavačka, že už je asi čtyři roky nevedou a doporučila mi papírnictví na druhém konci výše zmíněného rozbombardovaného náměstí. Na to už jsem neměla sílu. Musela jsem se vrátit,

protože jsem vezla suroviny na oběd, který bylo ještě třeba uvařit. Ach jo, tolik ztraceného času!

Odpoledne, poté, co jsem si málem zlomila malíček o pračku v koupelně, jsem si vytáhla svoje milované šití. Odpočinu si a třeba mi spraví náladu. Nespravilo.

Ani to se mi totiž nedařilo. Několikrát jsem improvizovala a přešívala a ve finále se mi jemné plátno natrhlo. Musela jsem vymyslet, jak to místo překlenout; rozhodla jsem se přes něj našít malý čtvereček látky, ale ten se při závěrečném šití posunul. (!!!) Výsledek byl tedy lehce šejdrem. Stehy nešly vypárat. Zmocnila se mě rezignace.

Co s takovým dnem? Úplně na konci se snažím zastavit, projet si ho v hlavě ještě jednou; zkouším se nějak popasovat s pocitem naprosté marnosti. Můžu za to já nebo je to náhoda?

A jako vždycky, posílám svoje otázky tam nahoru a čekám, jestli mi k tomu Bůh má co říct.

Měl.

I takhle „ztracený“ den se odehrál v souřadnicích toho, že já i moji blízcí jsme v pořádku, máme střechu nad hlavou, práci, máme co jíst, není válka.

Nezbývá, než i takový den vydat Ježíši jako Pánu (je mimo čas), a pokud je to potřeba, přijít si pro odpuštění.

Na téhle zemi takových dnů asi můžeme zažít víc. Ještě nejsme doma.

Je důležité nespadnout do pasti zásluh. Něco jako: Udělala jsem hodně práce = dobrý den. Stihla jsem toho málo = špatný den. Tahle rovnice totiž vůbec nemusí platit...

Rozhodla jsem se zapsat si ty myšlenky, abych měla kam sáhnout, až se mi znovu nebude vůbec nic dařit. A tímto se o ně dělím s vámi.

Kéž jsou vám povzbuzením, kdyby třeba i vás jednou potkal den blbec.

OZNÁMENÍ...

PRAVIDELNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

knihovna V. Čtvrťka, Jičín
neděle 9³⁰ h

SKUPINKY

středa od 19⁰⁰ h u Smolíkových
čtvrtek od 19⁰⁰ h u Václavíkových
pátek od 19⁰⁰ h 1x za 14 dní u
Šolcových

MLÁDEŽ

19. listopadu v Jičíně
Bližší info u Kláry K.

STARŠOVSTVO

21. listopadu od 14h u Kloučkových

KAVÁRNA

V neděli 28. listopadu po
shromáždění. Přineste s sebou něco
na zub, prosím.

POČET ČLENŮ

40 dospělých
5 nezletilých
9 dětí

Plnoprávným členem se stal Jirka
Šolc, jelikož dovršil 18 let.

Evě a Michlaovi Krusberským bylo
po dohodě ukončeno členství a stali
se přáteli sboru.

SETKÁNÍ PÁRŮ

Uskuteční se v pátek 26. listopadu
od 18 h v hotelu Šikmá věž, Horní
Lochov. Přihlašujte se u Petra R.

Na osobu vybereme 50 Kč na
základní občerstvení.

Jste srdečně zváni i v případě, že
Váš partner nemůže. Též je to dobrá
příležitost pozvat své přátele či
známé.

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín

webové stránky: www.ksj.cz

<https://www.facebook.com/ksjicin>

měsíčník Jičínská vinice;
vinice@ksj.cz

NAROZENINY

24. 11. Jirka S. | 28. 11. Jirka K.